

DOBROGEEA JUNĂ

Director-Proprietar C. N. SARRY

APARE ZILNIC

Inscris în registrul publicațiilor periodice a Tribunalului Constanța sub Nr. 37 din Mai 1938

Redacția și Administrația: Cl. STANȚA str. Școlii Vârnav No. 27
Abonamentul cu supliment cultural: un an 600 lei 6 luni 350
Pentru Autorități și instituții lei 2.000—Reclame și inserți după tarif
Telera No. 13.43

PREȘEDINTELE

D-l Mihail Ralea a fost numit președinte al F. R. N. în Ținutul Marea. Descălecare aceasta, a unui Moldovean, pe însoțirile noastre dealuri dobrogene și între potolitele noastre suflete, are, în afară de orice semnificație politică, rostul de a aduce un om de înaltă înaltă intelectuală, în provincia care nu are o tradiție culturală. Poate că e semnul Destinului ca să pornim pe această nouă și fericită cale.

Opera realizată în Dobrogea dela reanexare și până astăzi, de o incontestabilă valoare națională și civilizatorie, pare că va fi realmente întregită prin prezența activă a acestui valoros membru al Universității Mihailene, Moldovean autentic, misionar nu numai al noii încercări de refacere morală, al cărei doctrinar este, dar și al celui suflet generos și brav de dincolo de Siret, pe care l-au simțit cald și ocrotitor, refugiații dobrogeni în războiul trecut.

Intotdeauna am primit cu bunăvoință pe toți trimișii Țării și le-am deschis sincer porțile înțelegerii noastre, pentru că am socotit, noi, Dobrogenii, că nimic nu poate cuceri mai repede și nu poate statornici mai sănătos o prietenie necesară, ca drumul limpede al unei colaborări cinștite. Cei mai mulți ne au înțeles și au rămas; alții însă, veniți aici pe ducipalii interesului, nu ne-au băgat în seamă și au plecat așa cum veniseră. Nici o pagubă pentru noi! Cine nu înțelege specificul și spiritul nostru dobrogean, n'are ce căuta aici, pentru că ar rămâne izolat. Și în Dobrogea tuturor colaborărilor este foarte greu să trăiești izolat....

Nu tot așa este venirea D-lui Mihail Ralea. Ea seamănă cu o chemare, dacă nu formală și cerută, dar simțită. Așa cum natura nu cheamă prospețimea primăverii ca s'o înviezeze, fiindcă n'are glas — așa cum pământul mut nu cheamă ploaia să-l germineze, însă o așteaptă însetat — noi n'am ridicat glasul să-l chemăm pe cărturarul moldovean, pentru că l-am așteptat să vină singur, la timp, în casa pe care largă noastră înțelegere și dorință i-o deschid pe marginea infinitului de ape. Și sunt convins că în Dobrogea, D-l Mihail Ralea nu va avea să caute legături, prietenii și înțelegere: ele există reale, anticipat dela noi către D-sa, în raportul acesta de activitate comună și în semnul operei noi care ne apropie.

Avem nevoie de un arbitru. Nu pentru că viața din

trecut ar fi fost prea zbuciumată aici și luptele prea tari. Dimpotrivă, e bine să se știe, că în Dobrogea intotdeauna am fost ferți de turburări de orice fel, politice sau sociale; că pe linile mari ne-am înțeles intotdeauna, legați de

spiritul general specific provinciei. N'am fost nici odată efemer foc de pae, de o violență trecătoare. Am avut în noi liniștea și seriozitatea imprimată dela veșnicia mării.

Tocmai de aceea — pentru că nu suntem hrăpăreți și nici trădători în goana după situații — stările sunt mai serioase aici ca în orice altă parte a Țării. Fără să fim dușmani de paradă, suntem leali adversari de principii, conștienți în convingerile noastre. Și acum când Țara ne cheamă la o operă comună, necesară și care trebuie să fie trinitică, arbitru se impune, pentru că-l dorim cu toții. El trebuie să facă din credințele noastre diferite, o singură credință, patronând imparțial oamenii și deschizându-le sufletul.

Iată motivele superioare pentru cari le-am așteptat pe D-l Mihail Ralea și tocmai pe D-sa: ca o soluție definitivă. Și să fie sigur că vom răspunde căldurei cu care ne-au primit Moldovenii în zile grele, întâmpinându-le cu respect și venerație solul, care ne vine în zile mari. D-l Mihail Ralea nu va trece prin Dobrogea. Va rămâne aici. Este convingerea, interesul și dorința noastră, a tuturor.

De aceea salutăm pe președintele F. R. N. din Ținutul cu elanul profunde admirării ce i-o purtăm și cu bucuria oamenilor cari au aflat ceea ce atâta vreme au căutat: un om, o minte și un caracter.

DAN ALECU

Cu prilejul vizitei d-ului ministru Mitiță Constantinescu la Sofia

D. Mitiță Constantinescu, ministrul Finanțelor și guvernator al Bancii Naționale, se află de Joi la Sofia, ca oasne al d-lui Dobre Bodjloff, ministrul de Finanțe al Bulgariei, caruia îi întoarce vizita făcută acum doi ani în România.

Interesul pe care-l manifestă presa statului vecin cu privire la această vizită, ca și dovezile de simpatie de care s'a bucurat ministrul nostru de Finanțe, atât din partea cercurilor oficiale, cât și din partea populației, încredințate că schimbul de vederi între factorii autorizați va fi fructuos în rezultate.

Față de statul bulgar, țara noastră a urmărit intotdeauna o politică de bună vecinătate și de colaborare economică, punct de plecare pentru stabilirea unor relațiuni de cât mai cordială înțelegere în viitor.

Ne apropie de Bulgaria amintirea unor legături istorice și culturale din trecut. Nu se

va fi uitat, desigur, la Sofia că patrii bulgari, care au găsit adăpost pe teritoriul nostru în vremuri de restriște, au putut face aci lipărituri, cu care să ajute la răspândirea învățaturii de carte în mijlocul populației rurale de dincolo de Dunăre.

Ne poate lega de Bulgaria avantajul vecinătății imediate. Avem interese comune cu Bulgaria, dat fiind caracterul agricol al structurii economice a celor două țări.

În ce ne privește, nu am ascuns niciodată sentimentul de admirație pentru țaranul bulgar, care a știut să adapteze munca sa la nevoile exportului țării sale. În sfârșit putem socoti că a trecut suficient timp pentruca, uitând ce ne-a putut uneori despărți în trecut, să ne gândim la fof ce ne va putea apropia în viitor.

Plecarea d-ului ministru Mitiță Constantinescu la Sofia am salutată-o cu încrezătoare bucurie, deoarece am consti-

(Continuare în pag. 2-a)

Apropierea româno-bulgară

de J. A. RAINOF
Avocat

Am citit articolele atât de documentate ale D-lui Jean Atanasof; n'am nimic de adăugat și sunt cu totul de acord asupra dezideratelor exprimate de Demnia Sa. Totuși, dintr'o nestăpânită pornire lăuntrică, parcă aș avea ceva de spus:

Incontestabil că, există un antagonism româno-bulgar sau bulgaro-român, — antagonism regretabil atât pentru cele două state, cât și (dacă ar fi privită problema subiectiv, aș spune: „mai ales”) pentru populațiunile minoritare respective („minoritare”, în sensul că nu compun majoritatea etnică din stat — și numai în acest sens). Chiar dacă populațiunile minoritare nu ridică nici un fel de pretențiuni, asupra loialismului lor plutește o suspiciune, desmințită de altfel de atitudinea corectă și sinceră a Dobrogenilor.

Dacă este adevărat, că statele vecine nu au decât de câștigat, întreținând raporturi de bună prietenie, chiar dacă au de valorificat preținse creanțe teritoriale unul împotriva altuia, — cu atât mai vârtos au de câștigat din bunele raporturi dintre statele vecine, cetățenii de origini etnice streine statului în care trăesc. Domnul X-escu dela Sofia și d-l Y-of dela București își văd de treburile lor. Într'o bună zi atât unul cât și celălalt, devin inamici publici de o parte a hotarelor, martiri, eroi fără voce „de cealaltă parte a bari-cadelor”. E nevoie ca ei să fi comis un act de felonie sau să fi săvârșit vre-o ispravă de proporții epice? Nici una, nici alta! E suficient să continue să se jenezze, să-și schimbe oportunist și avantajos terminațiunea relevatoare a origini lor etnice din coada numelui. Ionescu sau Ivanov, Ivanov sau Ionescu, la un moment dat cetățeanul de origină etnică streină, se trezește invinovațit de concetățenii lui (mai adesea chiar de cei cu nume neaoșe proaspăt potrivite) de presupuse intenții contrare intereselor statului, sau se trezește transpus de conaționalii lui etnici (fie-mi iertată această expresie improprie și nejuridică) pe un plan de martiraj. Și într'o bună zi, „fama facit jus”: minoritarul este pus la index, pentru că cele două state vecine se complac în a întreține relațiuni mai mult... căldicele.

Care poate fi concluzia logică pentru orice „minoritar”? Cred că numai una, aceea preconizată de d-l Jean Atanasof: o imperioasă necesitate de apropiere româno-bulgară. Apropiere nu numai dorită de minoritățile respective, dar necesară chiar majorităților, adică statelor în discuție. Aceasta încerc să demonștrez.

Dar aici să-mi fie permis să plasez o poveste: Am citit-o într'un articol al lui Stanislas de la Rochefoucauld, înainte de izbucnirea războiului dintre marile puteri apusene. Povestea are ca decor un drum, undeva pe meleagurile României Mari. Bădea Gheorghe și bădea Dumitru se întorc, pe jos, dela târg, — atât unul, cât și celălalt, plufind în sfere supraomenești, după numeroase libațiuni în cinstea lui Bachus. Bădea Gheorghe s'a dus sărac la târg și se întoarce cu punga goală. Bădea Dumitru s'a dus tot sărac dar călare, a vândut mărtoaga și, — după ce a băut aldămașul și a mai stat de vorbă la un pahar, ca omul, de una-alta, — alături de bădea Gheorghe se crede bogat, pentru că are o mie de lei, legați undeva într'un colț de basma, cu șapte noduri. Și cine nu știe că bogăția e putere?!

Iacă, la o răspântie, le iese în cale o broască, mare cât o tîpsie, și urâtă și scârboasă, — o adevărată broască răioasă. Ce-i trece prin gând lui Bădea Dumitru-Cresus, că zice: „O mie de lei Gheorghiiță, dacă mănânci broasca”.

— Ba și două broaște!

Și unde începe bădea Gheorghe de infulecă broasca, așa crudă și răioasă, de i se făcuse greață și lui „Cresus”. Pe la jumătatea broaștei, văzând că pierde rămășagul și banii, poate și de mila lui Gheorghiiță, îl roagă s'o lase baltă. Ce-or fi discutat cei doi bețivi nu mai știu, au căzut însă la pace: bădea Dumitru s'a obligat să mănânce a doua jumătate din broască, iar în schimb Gheorghiiță a renunțat la drepturile câștigate cu grele încercări, asupra micii de lei din chimirul lui „Cresus”.

Și spuneu ilustrul publicist francez că, dintr'un eventual conflict, niciun stat n'ar avea mai mult de câștigat, până la urmă, decât ceva asemănător durerilor de pânțec ale celor doi drumeți din poveste...

(Continuare în pag. 2-a)

Apropierea româno-bulgară

continuare din pag. 1-a

Nu se mai pune problema, dacă avea sau nu dreptate Stanislas de la Rochefoucauld. Azi conflictul marilor puteri este o crudă realitate și viitorul ne va lămuri asupra oportunității sau inoportunității lui, — dacă vom avea zile să-i vedem sfârșitul...

Învățămintele trecutului, deși se spune că istoria se repetă, mai pot servi statelor neutre. Iar pățania lui Gheorghiu sau a lui „Cresus” se potrivește de minune țărilor ce au luptat cu încredere în trecut, ca să se sculească cu amărăciunea efortului inutil, ca și badea Gheorghe cu stomacul stricat. Și cum nici învingătorii, până la urmă, nu câștigă nimic din războaie, fie ne îngăduim să nădăjduim, că statele mici își vor vedea de interesele lor imediate, lăsând de o parte visurile de mărire incompatibile cu politica marilor puteri și împacându-se spre binele și fericirea pașnicilor cetățeni.

* * *

Spre via mea satisfacție, întărindu-mi încrederea nestrămutată în înalta înțelepciune a personalităților, ce au spinoasă misiune de a conduce, în vremile furtunoase pe care le trăim, corabia statului — aflu din ziare de călătoria Domnului Miță Constantinescu, Ministrul nostru de Finanțe, la Sofia. Primirea călduroasă și mai ales fastul desfășurat în Bulgaria (căci Bulgarii sunt săraci și economi!) pentru recepțiile date înaltului demnitar, sunt semnificative. Nu am nevoie să știu de ce se face această vizită, nici cari vor fi în detaliu, urmările; un lucru este sigur: legăturile asidue economice și financiare dintre state duc, incontestabil, la apropiere politică.

Să nu uităm că Românii au trăit, în trecut, în cele mai strânse raporturi sufletești și culturale cu creștinii de peste Dunăre. Să nu uităm că eliberarea poporului bulgar de sub jugul turcesc s'a plămădit sub privirile binevoitoare ale principatelor române. Că revoluționarii bulgari găseau azil la București și Brăila. Să nu uităm, în special, că prăpastia săpată între două state vecine, — prăpastie ce părea la un moment dat de neînălțurată, — a fost opera marelui imperiu rusesc, căruia nu i-a fost greu să amăgească tinerele state balcanice, neavând între ele nici un motiv de zavistie și mii de motive de caldă prietenie, în scopul urmărit de secole, de a pune mâna pe Constantinopol. Și să nu uităm glasul înțelepciunii populare: „Lupul păru și schimbă, dar năravul ba!”...

Și, dacă nu vom uita toate acestea, cuvintele rostite acum o lună de Domnul Ministru al Afacerilor Straine, Grigore Gafencu, la banchetul oferit Domnului Kiroff, fostul Ministru al Bulgariei la București:

— „Știu, din propria mea experiență, că asemenea sentimente de simpatie activă și binefăcătoare, dela popor la popor există, și că ele nu cer decât să se desvolte, ori de câte ori Românii și Bulgarii încearcă se se apropie și să se înțeleagă” — pot fi considerate ca o profecție pe cale de realizare.

I. A. RAINOF
Avocat

Pentru prietenii dela „Răsăritul”

Pentru motivele ce urmează, nu pot lăsa să treacă o săptămână, fără ca faptele să fie relevate și rog Direcțiunea ziarului *Dobrogea Jună*, să binevoiască a da ospitalitate celor ce urmează:

Concesiunea hornăritului. Ziarul, *Răsăritul*, scoate în evidență intențiunea Domnului Primar al Municipiului Constanța de a reglementa obligativitatea curățirii coșurilor, pentru a se preveni incendiile.

Nimic de zis, ba în totul de aprobat, însă, D-l Primar, urmărește în principal noi impozite, taxe și amenzi căci: chiar prietenii dela „Răsăritul”, cari nu au un par băut în Constanța, s'ar alarma cetind caetul de sarcini întocmit în vederea unei concesiuni producătoare de venit municipiului și mai ales viitorilor concesiionari.

Cetățenii Constanței doritori de progres, simt deja, dela venirea D-lui Primar

actual, impozite și taxe de nesuportat, puse fără un criteriu just și astăzi când trecem prin timpuri așa de grele, când cei mai mulți trebuie să-și ajute concetățenii nevoiași și din ce nu au, reglementarea hornăritului, ca pe timpul domniilor fanariote de tristă amintire, cu scop de a stoarce bani și a se pricopsi anumiți antreprenori, această intențiune apare în totul nejustificată, mai ales că cetățenii Constanței nu provoacă incendii ca în alte părți și focurile rare care se ivesc, se vor naște, cu toate măsurile reglementării municipale. Avem credința că Constanțenii, atât de lăsațori, de astăzi dată se vor trezi din toropeală și vor striga: Ajunge!

GHEORGHE ȘTEȚCU
Președintele Statului Negustoresc
Constanța

N. R. — Intr'un număr viitor ne vom ocupa mai de aproape de chestiunea hornăritului.

Cu prilejul vizitei d-lui Ministrul Miță Constantinescu la Sofia

(continuare din pag. 1-a)

derat întotdeauna că nimic nu poate ajuta mai mult la strângerea legăturilor între state, decât vizitele și discuțiunile directe.

La aceasta dorință comună de apropiere s'a înregistrat de astfel și un rezultat pozitiv: hotărârea stabilirii unei legături feroviare directe între Giurgiu și Ruscuk, prin construirea unei ferry-boat.

Lucrările inaugurate în vara anului trecut sunt destul de înaintate și este probabil că în vara anului în curs, această legătură să fie realizată.

Datorită acestei legături directe, se va câștiga o reducere apreciabilă a traseului de cale ferată și implicit, a costului transportului pentru schimbul de mărfuri dintre cele două țări, ca și pentru mărfurile în tranzit prin România către Bulgaria, Turcia și Grecia, sau invers, în tranzit prin Bulgaria către Germania și Occident.

Se va realiza astfel rapiditatea transportului, de mare importanță în schimburile internaționale, mai ales când este vorba de mărfuri perisabile.

Orașelor Giurgiu și Ruscuk li se deschide, în același timp, perspectiva de a dobândi locuri de seamă în turismul internațional.

Desigur, angajarea, printr'un perfect acord de vederi între țările noastre, a acestei lucrări, constituie un început de colaborare, pe care o dorim și mai strânsă, rodnică și leală, într'un viitor cât mai apropiat.

Dar legătura feroviara directă Giurgiu-Ruscuk, în curs de realizare, subliniază și necesitatea colaborării Bulgariei cu statele din cadrul Înțelegerii Balcanice, din care spre regretul tuturor, țara vecină dela Dunăre, lipsește politicește până astăzi.

Vizita d-lui ministru Miță Constantinescu la Sofia, mărturie cardinală a dorinței noastre de adâncire a legăturilor de colaborare cu Bulgaria, întâmpinată cu măgulitoare dovezi de simpatie în statul vecin, cu care Dunărea ne va lega în curând, poate însemna afirmarea spiritului de înțelegere și conlucrare, care însufletește deopotrivă cele două țări.

—xx—

Spectacole

REGAL: Cocoșatul dela Notre Dame cu Charles Laughton
VOX: Fugara cu Frederic March și Joan Benett.

REGINA: Viața e un joc cu Claudette Colbert.

TRIANON: Shirley salvează America și Escadronul alb.

TRANULIS: O aventură în Spania și Charlie Chan la Monte Carlo.

Marele Voevod Mihai în fața lecțiilor vieții

Ca să cunoască pe oameni, Maria Sa Marele Voevod Mihai de Alba Iulia a asistat deunăzi la judecarea unui proces de omor, în fața Curții Criminale.

În fața Voevodului un tânăr de 26 ani, a povestit cum se poate ucide o ființă apropiată și iubitoare, nu mai din pasiune oarbă, din eclipsa trecătoare a rațiunii, din lipsa de control propriu asupra acțiunilor individuale.

Maria Sa Marele Voevod Mihai a învățat și văzut multe, în ultimii ani. A stat în băncile școlii alături de colegi proveniți din toate straturile societății, a dat examene cu profesori severi, cari L'au chestionat ca pe orice student silitor. A intrat în rândurile ofițerești ale armatei și a comandat soldați, fiind, la rândul Său, El însuși un pedagog. S'a inițiat în talzele mecanicii și ale mașinilor cari multiplică forța umană.

Acum, înalta înțelepciune a M. S. Regelui, Augustul Său Părinte, a hotărât ca Marele Voevod Mihai să cunoască aspectele vieții sociale, cele mai îndepărtate de liniștea prielnică studiului și meditației princiare. O vizită la judecătoria de pace, urmata de o vizită la Curtea Criminală, desvăluie A. S. Marelui Voevod un pelsej sufletesc cu pesăvărșire necunoscut.

Este cert, sensibilitatea iubitelui nostru Principe de Coroană va fi fost profund impresionată în fața srobitorului spectacol al unui tânăr care va fi condamnat pentru a nu-și fi supravegheat pasiunile. Dar M. S. Regele a voit cu toată energia sa dea Copilului Său August, și viitorului conducător al destinului României, o educație realistă. Există lucruri ce se pot învăța bine din cărți, după cum există altele care trebuiesc văzute și trăite fără de care, înțelepciunea cărților este fără de folos. Suveranul nostru are o bogată experiență a oamenilor Cunoaște tot ce a dat mai bun țara noastră, cunoaște caracterul național și însușirile noastre intelectuale și afective, puterea noastră de muncă și sufletele noastre.

În marea Sa înțelepciune, M. S. Regelui a hotărât ca Fiul Său să vadă și să cunoască aspectele vieții, fie și cele mai întristătoare și mai dureroase. Viața ne învață cel puțin cât și cărțile.

Trebuie să spunem că sentimentul țării se bucură de aceste vizite ale Marelui Voevod Mihai. În jurul marilor conducători de popoare și de oști, se întâmplă ca sfetnicii să vadă lucrurile în mod deosebit și atunci amin-

tirea celor văzute și simțite instrulește mai bine decât orice consiliu.

Prinții se exercită cu calul care din toate timpurile, cum spune Montaigne, s'a purtat la fel cu prințul, ca și cu fiul potcovarului: cu o slăciritate egală. Acest principiu realist a fost predicat de toți învățații secolelor, și va domni fericit oricine îl poate admite și folosi. Majestatea Sa Regele României este un adânc prețuitor al sincerității, al tablourilor de viața reală. În această disciplină învață și pe Augustul Său Fiu.

Înimile noastre se umple de iubire și de satisfacție pentru prezent și de speranță pentru viitor. O educație regală care nu falsifică realitatea, este darul cel mai prețios pe care Iubitul nostru Suveran îl poate oferi Fiului Său.

De pe buzele tuturor scapă o silabă de recunoștință pentru Suveranul care asigură Coroanei României, și națiunii române o moștenire atât de scumpă.

—o—

Aplicarea taxelor C. F. N. A. la Constanța

Camera de Comerț fiind sesizată de Casa Fondului Național al Aviației, asupra faptului că unii comercianți pentru a se feri de plata taxelor impuse de lege asupra firmelor afișate, dau jos aceste firme, sustrăgându-se astfel obligațiilor lor legale, atrage serios atențiunea d-lor negustori că o asemenea procedură constituie o abatere gravă dela lege și că ea este pedepsită conform atât prevederilor legii F. A. cât și potrivit disp. art. 23, punctul F. din Decretul Lege pentru înfrânarea și reprimarea speculei ilicite publicat în M. O. Nr. 268 din 18 Noemb. 1939.

—xx—

MINISTERUL JUSTIȚIEI Comisiunea pentru constatarea condițiilor de naturalizare și recunoaștere Dos. Nr. 14.0939

D-l Iorgu Iani D. Caraghiloz domiciliat în Constanța străștefan cel Mare 99, a făcut cerere acestui Minister pentru a i se acorda cetățenia română.

Prin cerere petiționarul arată că este supus grec, de profesiune func. comercial, născut în Constanța la data de 21 Decembrie 1909, de religie ortodoxă.

Conform art. 19 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, se publică aceasta spre știința acelor care ar voi să facă întâmpinare, potrivit dispozițiilor art. 20 din zisa lege.

Drepturi românești asupra actualelor hotare...

de ION DINU Adam-Gilal

Campania de luminare și atestare a faptului românesc, întreprinsă de d-l R. Șeșeanu—prin paginile „Universului”—apare, desigur, înmăna de toată lauda și mai ales de toată cinstea. Ea este înecată cu erudiție și talent, și tot ceea ce se scrie ajută, pro ori contra, în cauza noastră pentru noi, a veșniciei și istoricelor noastre hotare. Încât, d-l R. Șeșeanu apare—printr-o astfel de viață acțiune—nu numai un patriot de pilduitoare anvergură, dar și un registator, scrupulos—pentru imensele servicii, aduse, astfel, țării—istoria actualelor vremi îi va zăbzi, desigur, una din paginile ei, cele mai evocatoare și mai dutoase...

În „Universul” din 11 Februarie, a. c., ni s'au pus în față, d. p., două cărți, mai mult ori mai puțin recent scrise, ale căror autori, frați de gândire latină—un francez și un italian—ne'njură birjește și ne contesta cele mai scumpe drepturi, asupra Ardealului și Basarabiei... „România, aliații noștri”... și... „Problema Ardealului”... respectiv, de Prof. Thomas și Prof. Cialdeea...

De reținut pentru acești oameni—bine'nțeles, pentru onorabilitatea obrazelor dumnilor—este că, și unul și celălalt, au fost, până deunăzi, profesori, angajați cu contracte plătite din visteria valachă, Universitatea și Academia Comercială, din Cluj...

Amândoi, fie pentru motive sau că n'au mai fost angajați, după expirarea termenelor primare—fie că li se refuzat dublarea rețetelor lunare, de arginți românești—fie, în fine, că perspectivele unor îndreptări de vîrl, înspre Budapesta și Moscova, le vor fi fost mult mai ademenitoare (astea nu privesc), s'au supărat și prins a se pune cu seriosul pe noi, suduindu-ne ca ușa cortului și decizând renegând, și unul și celălalt, ceea ce, ani de zile, plășă și omenii de România mare, îngânaseră depe carele, pe care n'au catadidă a nu le întina...

Desigur, iapta lor apare, întru noi, cari i-am găzduit și i-am plătit cu simbrile grații, nu numai deadreptul iminentă, dar și extrem de eroasă, chiar așa, cu știința că ațurările d-lor „daoga...”, un coit... măcar, ațurătorilor și rășoelilor altor, angajați cu palavragea-contră noastră, de securi noștri vrășmași—fie din us ori Răsărit...

—Căci, latre câinii—câina trece...

România Mare, întregită'n țările ei istorice, pe teutul unirlor liber intruchite de provincie valache, destul prieteni devotați

și onști, cari—ei, înainte de toate—prind de gulere pe năimiții puși în slujbe rușinoase și le arată, cu degetul, paginile Istoriei lumii: să vadă și să citească că, între Tisa-Nistru-Dunăre și Marea Neagră, n'au și nu pot legitima vreun drept de vreun fel, decât numai Valachii. Cari—precum se vede la fața locului—și populează, în majorități zdrobitoare, aceste meleaguri...

Între astfel de prieteni, apare, cu deosebire, competent în materie, eruditul profesor onorar al Sorbonei și membru al Institutului din Paris, Ferdinand Lot... A cărui ultimă operă, „Les invasions barbares”, de 350 pagini, consacra și românismului, o secție de două capitole, desul de extinse...

Iată, de-o pildă, ce-ar trebui să citească și domnii Thomas și Cialdeea și toți ejusdem farinae, când s'agăta de sarica daco-romana, singura de origine europeană, în aceste părți ale Europei, invadată de ația barbari, îndăa după dispariția imperiului roman:

„...Românii n'au a mai ceda Transilvania, cum Englezii n'au a mai ceda Marea Britanie ori Unguria, valea Tisei, ca să se mai întoarcă primii în Germania, secunzii în Siberia” (pag. 283).

N'au a mai ceda Ardealul României, pentru că ei—singurii autochtoni pe aceste pluri, nici n'ar avea, la urma urmei, unde să... „se înapoeze”, ca unii cari—născuți aici—nu fac parte dintre navalitori, cum fac parte toți, dar absolut toți, din juru-ne...

Timișul, Someșul, Mureșul—mai zice Lot—cași multe alte denumiri toponimice de peste Carpați, sunt adoptate și de Unguri, dela daco-romani, pe cari, desigur, i-au găsit aici, când au pășit hotarele transilvane, ca mosafiri nepoftiți...

„Prezența Românilor, în Transilvania—mai constată Ferdinand Lot—mai este atestată de nume de locuri, ca „plătra”, „sorul”, „pescarul”, pe hărți ale Transilvaniei, care se urcă până'n 1124, 1113, 1075, ori chiar 1055”... După confirmarea scrisă a cronicarului rus, Nestor, care și-a scris cronică, în jurul anului 1000... „Maghiarii, după ce au trecut pe lângă Kiev (între 888—898) îndreptându-se înspre noua lor patrie, Ungaria, au trecut munții, bălând pe Valachi și pe Slavi” (pag. 289).

—Intemelat pe documente de valoare unanim necontestată, învățatul istoric francez mai constată (pag. 279) originea noastră daco-romana, intensitatea colonizării întreprinsă de Traian, riscul științific al teoriei răsăritene, pretinzând musafirlăcul valah,

în Ardeal și necontuitatea elementului colonizator peste munți, și latinitatea limbii românești, care, cu toate că numără un procent mare de slavisme, s'apropie, uneori, de latina, mai mult chiar decât italiana.

„...La langue, bien que farcie de mots étrangers, siaves notamment, est de structure incontestablement latine. Par certains traits archaïques le roumain est même plus proche du latin que l'italien lui même”...

Tipul însuși, valah, aparține rasei latinești... „populația prezintă un tip fizic diferit de cel al Slavelor situați la Nord (Rutenii, Rușii, Polonii) și la sud (Serbii, Bulgarii) și de al Ungurilor, la Vest, fără a mai vorbi de Turci. Acest tip se apropie de al Italianilor și Francezilor din Sud”... (pag. 278).

—În fața unor constatări științifice, de sinceritate și de bună credință, ca acestea, rămâne dela sine'nțeles că reneșterii de talia profesorilor, de literatură franceză și de comerț, Thomas și Cialdeea, se fixează, ei înșiși, la periferia galeriei oamenilor de știință—mai ales de știința istorică.

Drepturile românești asupra hotarelor României Mari nu se vor resimți de gălăgia nimănui—și, cu atât mai puțin de tifele unor hămesii, pe cari valachismul i-a crescut la san, ca pe niște șerpi din fabulă.

ION DINU

Notariat

Vânzări

536. Petre Opreșan Bănică vinde D-nei Floarea Marin Albu supra de 3 ha. în com. Osmanca jud. Constanța, cu 15.000 lei.

537. Petre Opreșan Bănică vinde D-lui Nicolae C. Preda supra de 2 ha. lotul 25/926, div II a situat în com. Osmanca, cu 10.000 lei.

537. Eduard Ser vinde D-lui Ing. Ilie Popadache supra de 3500 m. p. în comuna Schitujud Constanța, cu 70.000 lei.

539. Ion C. Enescu vinde D-lui Vasile Boroș imobilul situat în Constanța, str. Alex. cel Bun 53, lotul V, careul V, Nr. 8, cu 100.000 lei.

540. Ana Ing C. Papuciu vinde D-lui Anton A. Ioanid și D-nei Florica Coliu un teren pt. clădit, lotul 2, careul 422 bis situat în Constanța str. Maior Giurescu 29, cu 300.000 lei.

544. Ghiță Iorga vinde D-lui Dumitru Stireciu supra de 2 ha. 5000 m. p. cu 15.000 lei.

545. Dumitru Alexandrescu vinde D-lui Dumitru Șteflea supra de 200 m. p. situat în Constanța lotul 8, careul 392, cu 20.000 lei.

546. Nicolae D. Alexandrescu vinde D-lui Dumitru Șteflea, lotul 2, careul 497, situat în Constanța, cu 5000 lei.

547. Semșir Iacob Geogaitar vinde D-lui Ion Marin Ivancea supra de 1 ha. în com. Ciocărlia de Sus, lotul 82/929, cu 7000 lei.

548. Mircea Eremia vinde D-lui Neagu Anton supra de 2 ha. și 3333 m. p. în com. Vișoara jud. Constanța, cu 8000 lei.

A doua aniversare a Constituției

Un caracter pronunțat de solemnitate s'a imprimat anul acesta celei de a doua aniversări a Constituției, zi devenită simbol.

În fruntea tuturor orașelor Dobrogei, Constanța a ținut să dea acestei aniversări același fast, propriu, care întotdeauna a caracterizat-o.

Orașul a fost pavozat, clădirile publice și particulare împodobite din belșug.

Aniversarea s'a început printr'un serviciu religios, oficiat în catedrala episcopală de P. S. S. Episcopul Gherontie, înconjurat de un număr și strălucit cler. Au participat: D. General adjutant Traian Erimia Grigorescu, Rezident al Ținutului, purtând mantia albă a Cavalerilor „Mihai Viteazul”, N. Rădulescu-Dobrogea, secretar general al Rezidenței, generalii Mihail și Schwab, corpul ofițeresc superior, d. deputat Radu Roșculeț, membru în consiliul superior F. R. N. și președintele județului, dep. Teodorescu-Văluha, Gheorghe Ștețu, președintele Camerii și secretar de Ținut, dr. Mihail Isăcescu, președ. F. R. N. la municipiul Constanța, Const. N. Sarry, dir. ziarului „Dobrogea Jună”, secretar F. R. N. la municipiul Constanța, general Nicolau, primar al municipiului, Scipio Vulcan, aj. de primar al municipiului, Scipio Vulcan, aj. de primar secretar F. R. N., reprezentanții tuturor organizațiilor de breaslă, etc.

După serviciul religios a urmat trecerea în revistă a companiei de onoare.

După amiază la orele 4, în sala Ligii Culturale, aniversarea Constituției a prilejuit o splendidă manifestare național-culturală.

Serbarea s'a deschis prin Imnul Regal intonat de corul Gărzii Naționale a Ținutului Marea, sub conducerea d-lui C. Stănescu.

A urmat Cântarea Frontului Renașterii Naționale, executată de muzica marinei regale, dirijată de d. căpitan Grăjdeanu.

D. dr. Mihail Isăcescu, președintele Frontului Renașterii Naționale la Municipiul Constanța, a vorbit despre noua Constituție, arătând necesitatea ei și bunele ei rezultate.

D. av. Vasile Botea a condus cu justie și mărturisit talent execuția unor bucați muzicale românești, pline de inedit.

O deosebită impresie a produs Oda închinată zilei, gen rar și dificil, pe care poetul de autentică simțire, care e d. Const. N. Sarry, a rostit-o în mijlocul unei religioase tăceri. (Cetitorii au putut cunoaște această „Nouă Pravilă” și din cuprinsul ziarului nostru)

Au urmat jocurile naționale executate de școala de industrie casnică, deținătoarea tradițiilor și a costumului românesc în școl', sub conducerea d-nei Bănescu. Singura școală care s'a învrednicit să păstreze frumosul și idilicul „port național” a dovedit că acordă o deosebită atenție frumusețelor datini ce trebuiesc menținute și că le cultivă cu toată atenția.

Corul Gărzii Naționale, sub conducerea d-lui C. Stănescu a executat „Pe al nostru steag”, „Mândruță cu casa'n colț”, „Ciobănașul” și „Hora”.

Programul a fost completat de orchestra de mandoline a Gărzii Naționale, care a executat marșul Gărzii din localitate și alte câteva producții muzicale, cu o linearească ținută.

Ansamblul de cor, muzica militară și publicul a intonat apoi Imnul Regal.

În cursul serii, membrii Gărzii Naționale, în frunte cu muzica marinei, au organizat o demonstrație reatrăgătoare cu torțe.

Informațiuni

D. Ionescu Sisesti, ministrul Agriculturii și domeniilor a sosit aseară în localitate.

D. sa urmează să prezideze o comisie a tuturor conducătorilor serviciilor agricole și zootehnice din Ținut.

Breasla marinarilor civili din Constanța a ținut alaltăeri o ședință festivă omagînd memoria regretatului său fost președinte, amiralul N. Negru.

În aceeași ședință, breasla a proclamat ca președinte pe d. Comandor St. Popescu, fostul Căpitan al portului Constanța.

Suntem informați că prietenul nostru LAZĂR ABRAMOVICI cel mai vechiu agent de asigurări și comisar de avarii din localitate, care de 40 ani reprezintă, GENERALA „Soc. Rom. de asig. generale din București, și a asociat pentru continuarea reprezentanței aceiași Societăți în Constanța și județ pe amicul nostru D. Beloiu, reputatul comerciant din localitate.

Le urăm succes și suntem încredințați că pe lângă vechia clientelă, una nouă le va da concursul.

Sedlul nou va fi în str. Ștefan cel mare No. 27.

Pierzând Buletinul Biroului Populației pe numele Ivan Cepelinski eliberat de Bir. Pop. Cahul precum și livretul de serviciu militar eliberat de Cercul de recrutare Cahul pe același nume, le declar nule în mâinile oricui s'ar găsi.

Pierdut Buletinul Populației Municipiului Constanța pe numele Cadăr Carali eliberat în anul 1939 precum și actele de naștere ale copiilor mei Aighe, Ismail Asan și Selețan. Le declar nule în mâinile oricui s'ar găsi.

Tribunalul Jud. Constanța S. 3 a
 Publicațiune de vânzare
 Nr. 4724 din 26 Februarie 1940
 În baza jurnalului Tribunalului
 Constanța S. 3 a cu No. 533 |
 1940. Se publică spre cunoștința
 generală că în ziua de 4 (patru)
 Aprilie 1940, în epand dela ora
 13 din zi înainte, se va vinde
 prin licitație publică care se va
 ține în pretoriul acestui Tribunal
 S. 3 a, imobilul proprietatea
 moștenitorului defunctului Vasile
 Căciulă și anume: Maria Păltă-
 nea, casnică, domiciliată în Mu-
 nicipiul Constanța str. G-ral Ma-
 nu No. 37, în calitate de tutoare
 legală a minorilor săi în Consta-
 nța V. Căciulă și Eugenia V.
 Căciulă, Maria Ing. St. Popa,
 domiciliată în Municipiul Con-
 stanța str. G-ral Lahovari No. 25,
 Traian V. Căciulă, domiciliat în
 Municipiul Constanța str. G-ral
 Lahovari No. 25, toți prin pro-
 curator dl. avocat I. S. Spigler
 unde își aleg domiciliul în Mu-
 nicipiul Constanța Bd. Regele
 Ferdinand No. 5, imobil compus
 din:

Un imobil situat în Municipiul
 Constanța str. Ștefan cel Mare
 No 45 colț cu str. Ion Grădișteanu,
 compus din teren în în-
 tindere totală de 161,88 m. p.
 și construcțiunile aflate de el,
 compuse din două ochiuri de
 prăvălie, construcție veche și
 despărțite unul de altul printr'un
 perete de jumătate din cărămidă
 cu acces dintr'o prăvălie într'alta
 printr'o ușe alată în acest perete
 despărțitor, vecin la nord cu str.
 Ștefan cel Mare pe o întindere
 de 9,25 m. l la Vest și Sud cu
 prop. Gheorghe Brătucu, la est
 cu str. Ion Grădișteanu pe o în-
 tindere de 17,50 m. l. ce-l stă-
 pânesc în baza actelor de partaj
 autentificate de Tribunalul Con-
 stanța S. 1-a la No 2200 | 1921
 transcris la acelaș tribunal sub
 No 2192 | 1921 și a tranzacțiu-
 nei autentificată de acelaș tri-
 bunal sub Nr. 809 | 1934.

Vânzarea este autorizată de
 către Dl. Judecător Tutelar de
 de pe lângă Tribunalul Constanța,
 prin jurnalul No. 576 | 1940.

Licitația și strigările vor începe
 dela suma de lei 490.000 (patru
 sute nouăzeci mii).

Conform art. 505 pr. civilă
 asupra acestui imobil s'au găsit:
 Inscricția cu No. 1 | 1937 de lei
 119.000 în favoarea Băncii Ro-
 mânești din Constanța și Inscrip-
 ția No. 205 | 1937 de lei 2.6.948
 în favoare Statului.

Sunt somați toți aceia cari ar
 pretinde vre'un drept de orice
 fel asupra acestui imobil, ca mai
 înainte de ziua vânzării să arate
 acestui Tribunal pretențiunile lor
 sub pedeapsă de a nu li se mai
 ține în seamă

Președinte Indecifrabil
 Șef Portărel Indecifrabil
 Dosar nr. 488 | 1940 S. III a
 —o—o—

MINISTERUL JUSTIȚIEI
Dos. Nr. 466 939

D-l Iani D. Caraghioz do-
 miciliat în Constanța str.
 Ștefan cel Mare 99, a făcut
 cerere acestui Minister pen-
 tru a i se acorda cetățenia
 română.

Prin cerere petiționarul a-
 rată că este supus grec, de
 profesiune industriaș născut
 în Sarchi — Caizer — Asia
 Mică la data de 24 Iunie
 1873, de religione ortodoxă,
 venit și stabilit în țiră în anul
 1895.

Conform art. 19 din legea
 privitoare la dobândirea și
 pierderea naționalității ro-
 mâne, se publică aceasta spre
 știința acelor care ar voi
 să facă întâmpinare, potrivit
 dispozițiilor art. 20 din
 zisa lege.

LOTERIA DE STAT
 CONEXATA CU LOTERIA UNIUNII FUNDATIILOR CULTURALE REGALE
PLANUL DE TRAGERE

PENTRU TRANȘELE 15 și 18 MARTIE 1940 (GRUPA 22)

TRANȘA galbenă cu tragerea la 15 MARTIE

LOTERIA DE STAT (Matca)
 LOZURI DIVIZIBILE

Câștiguri	4 Lei	Total Lei
3	1.000.000	3.000.000
5	400.000	2.000.000
10	200.000	2.000.000
20	100.000	2.000.000
100	20.000	3.000.000
400	10.000	4.000.000
2000	4.000	8.000.000
10000	800	8.000.000
		32.000.000

LOTERIA U. F. C. R. (Anexa)
 LOZURI INDIVIZIBILE

Câștiguri	4 Lei	Total Lei
20	100.000	2.000.000
200	5.000	1.000.000
2000	1.000	2.000.000
10000	200	2.000.000
		7.000.000

TRANȘA roșie cu tragerea la 18 MARTIE

LOTERIA DE STAT (Matca)
 LOZURI DIVIZIBILE

Câștiguri	4 Lei	Total Lei
1	5.000.000	5.000.000
1	3.000.000	3.000.000
1	2.000.000	2.000.000
10	1.000.000	10.000.000
20	100.000	2.000.000
1000	10.000	10.000.000
		32.000.000

LOTERIA U. F. C. R. (Anexa)
 LOZURI INDIVIZIBILE

Câștiguri	4 Lei	Total Lei
10	200.000	2.000.000
180	10.000	1.800.000
600	2.000	1.200.000
10000	200	2.000.000
		7.000.000

O faptă bună dusă la bun sfârșit

Proces - Verbal

Astăzi 24 Februarie 1940.

Subsemnații: Petre Stegărescu, Inspector general al
 muncii în Ținutul Marea, Ernest Dumitrescu, delegat al
 Breslei Birjarilor și Const. N. Sarry, directorul ziarului
 „Dobrogea Jună“;

Intrușiți în comisiune, constatăm că la generoasa ini-
 țiativă a D-lui N. Rădulescu-Dobrogea, Secretarul general
 al Ținutului Marea, de a se deschide o listă de subscrip-
 ție în scopul de a se veni în ajutorul birjarului Tudose
 Ilief, care, împovărat cu o familie cu patru copii — și aflat
 concentrat, a avut nenorocirea de a i se electrocuta cei doi
 cai dela biră, singurul lui mijloc de existență, — inițiativă
 căsă la bun sfârșit de ziarul „Dobrogea Jună“ — s'au co-
 lectat următoarele sume:

D-l N. Rădulescu-Dobrogea	lei 500
„Dobrogea Jună“	„ 300
D-l G-ral T. Nicolau Primarul Municipiului	„ 400
„ Sică Dâlgeanu, Secretar G-ral al M-piului	„ 200
Asociația funcționarilor Municipiului	„ 2000
Camera de Comerț	„ 1000
Sfatul Negus orec	„ 500
D-l Gh. Ștețcu	„ 500
„ I. P. Atanasov	„ 100
„ Ion Tudor (Ivanciu)	„ 300
„ Soc. Com. de electricitate SCEC	„ 1000
D-l Ionel Popeca	„ 300
Președintele și conducătorii Breslei „Ma- rea“ a muncitorilor din port	„ 2000
D-l Albert Adler	„ 200
„ S. Păsculescu	„ 200
„ Gh. Rigani	„ 200
„ Albert Teiller	„ 500
Total . . .	10200

Adică lei zece mii două sute — sumă care a fost pre-
 dată astăzi în prezența noastră, soției numitului, și în asis-
 tența fratelui ei Ion Ionescu spre a-și plăti cei doi cai, pe

cari i-a și ales și tocmit și în a căror posesiune trec
 astăzi.

Drept care s'a încheiat acest proces verbal în două
 exemplare, din care unul se va înmâna D-lui N. Rădu-
 lescu-Dobrogea inițiatorul acestei fapte caritabile, iar al-
 doilea se va păstra în arhiva „Dobrogei Jună“.

Inspector General P. STEGĂRESCU

Delegatul Breslei Birjarilor ERNEST DUMITRESCU

Directorul „Dobrogei Jună“ C. N. SARRY

Din partea soției birjarului T. Ilief, am primit următoarea
 scrisoare de mulțumire:

Domnule Director,

*Prin prezenta vă rugăm să primiți din partea noastră
 mii de mulțumiri pentru concursul ce ne-ați dat de am
 putut să cumpărăm cei doi cai care au fost electrocuțați
 în zorii zilei de 10 Feb. 1940.*

*Deasemenea vă rugăm D-le Director să binevoșiți a
 transmite recunoșcătoarele noastre mulțumiri celor ce au
 avut inima bună de ne-au dat ajutor.*

Vă mulțumim cu cei 4 copii care au primit pâinea.

Sănătate, MARIA T. FILIP

Oprirea mașinei în producție, este o pagubă mare
 pentru Dvs.

Compozițiile folosite pentru lagărele motoarelor Dvs.
 trebuie să fie de prima calitate, fiindcă Dvs. nu puteți să
 suma un risc atât de mare, folosind o compoziție oarecăr-

Compozițiile pe bază de cositor

TURBEX

folosite la lagărele Dvs., dau toată siguranța dorită în func-
 ționarea mașinelor Dvs.

CLARK, S. A. R. PLOEȘTI